

Vyhlížím večerní červánky
opojen nádherou zátiší,
za chvíli větry se ztiší
a z bouře pak zbydou vánky.
Trochu nám začíná krápat,
déšť dnes má k přšení zadání.
Jako by neuměl chápat,
že nemá pro sucho nadání,
schová se snad jenom strašpytel,
ucítí děšivé pachy.
Neštěstí, třese se strachy,
nenajde nebeské víly.
Asi mne opouští síly,
posílím domácí sekci,
stejně jsme docela vzadu.
Nečekám na žádnou radu,
znám další milostnou lekci
o lásce, kam šel můj ctitel.
Děti, už zalezte do stanu.
Večerku trubka už hraje,
tohle je rým myslím dvanáctý,
odvaha pomalu zraje.
Mrákoty na mne už lezou,
nevím, jak zítra já vstanu,
nejhorší pátek je třináctý.
Kolem jsou bukové křoviny,
kolik jich asi tak bude,
psát verše, no to je blbina.
Chlapeček chce krásné šatečky.
Necítím ani zbla viny,
že cvrček na basu hude,
když všichni hmyzáci vylezou.

Beruška ta nemá zdání,
že tečky počítat nebude,
ta vize bolest jí tiší.
Zahlédneš květinu cennou,
příroda věrný tvůj přítel
s možnostmi, které jsou tušené.
Nemají leštěné boty,
nikdy jim nevrže v kolenou,
a tak to na věky bude.
Rozdává radost všem za prachy,
poťouchlost kouká jí z očí,
proč já jsem spíš nešel do kina
na příběh s překrásnou Helenou.
Nemám strach vyběhnout na slunce,
mám chuť na hrdinské počiny.
Vrátím zas princeznu k hradu,
mapičky, atlasy, plánky,
kde mají sloni své choboty.
Přesvědč mě sám svojí cenou,
buď chvíli názorů bořitel.
Krysy jsou největší dobroty,
netuší výrovu zradu,
ten, aby dostal se z žebroty,
nacpe jich celičkový pytel.
Půjdu si trénovat podání.
Neříkej vlkovi, že né,
nejsi snad Karkulky mstitel.
Jak může cizinec nechápat,
jak slavík trylkuje noty,
které rád těm ptákům kradu.

Růže má v trnech svou hanu,
slavici na ně dál polezou,
krve tu vycedí bečky.
Vítězství pro nás je cenné,
radost z nás do všech stran čiší,
pýcha tvá zažije erekci.
Vydej se v neznámé kraje,
pospěš si, vždyť je to závod,
nejvyšší vrcholy slezou
ti, co maj' dvojitou bradu.
Mráz nemá ani zbla ochoty
zahrát si rampouchy na housle,
i když už sena tu kosili.
Mravenci postaví stánky,
putovat budou snad míli,
královně zajistí dodání.
Veliké mešity v Djenné
do stínu poutníci vlezou,
aby si usedli při zdi.
Padly už vojáků roty,
generál plánuje poradu,
k vítězství nechápe návod,
z potu a krve a dřiny.
Zítra se můžete vychrápat,
napít se můžete zelené,
po tomhle úsilí vydání.
Vločky se dál drží padání,
jejích vír v kruhu se točí,
počasí zaplní noviny.
Šípům jsme ztupili hroty,
nestůjte tady jak socha,
dada je nejlepší básnitel.